

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. 2552.

สื่อเล็ก ๆ ที่นำไปใช้ในการพัฒนา. โครงการเมธีวิจัยอาวุโส ฝ่ายวิชาการ, สำนักงานสำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). กรุงเทพฯ : หจก.ภาพพิมพ์.

กลุ่มละครชุมชนกับไฟ

ประวัติของกลุ่มละครชุมชนกับไฟ. สืบค้นจาก <http://www.gabfai.com/about.html>, เข้าถึงเมื่อ
12 พ.ค. 53.

กลุ่มละครมะขามป้อม, ออนไลน์,

http://www.makhampom.net/makhampom/makham2008/detail_th.php?pcoid=1&pa=1
เข้าถึงเมื่อ 28 ต.ค.53.

จรรยาพร ธรณินทร์. 2549.

ข้อเสนอเชิงนโยบายการแก้ปัญหาเยาวชนไทย : นำศีลธรรมกลับคืนสู่สถานศึกษา,
สืบค้นจาก http://www.matichon.co.th/matichon/matichon_detail.php?s_tag=01edu19050449&day=2006/04/05, เข้าถึงเมื่อ 12 พ.ค.53.

ดวงแข บัวประโคน และคณะ. 2547.

การใช้สื่อละครเพื่อการพัฒนาชุมชนของกลุ่มละครมะขามป้อม: กรณีศึกษาจากพื้นที่ทำงานที่
มีบริบทแตกต่างกัน 4 พื้นที่. รายงานการวิจัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).

พรรัตน์ ดำรง. 2547.

การละครสำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. _____

ละครสร้างสุข – ละครสำหรับเยาวชน. สืบค้นจาก www.lakornsangsuk.com,
เข้าถึงเมื่อ 1 พ.ย.53.

ศศโสพล จิตรวานิชกุล. 2551.

การใช้กระบวนการละครเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เท่าทันสื่อโฆษณาแก่เยาวชน กรณีศึกษาโครงการ "วัยมันส์ เท่าทันสื่อ". รายงานการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช) กระทรวงวัฒนธรรม.

สกวาริน เกิดเปี่ยม. 2549.

โครงการจัดตั้งโรงเรียนทางเลือกบ้านละครชุมชนมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สดใส พันธุโกมล. ไม่ปรากฏปีที่เริ่มเผยแพร่.

แนะนำศิลปะการละคร. เอกสารเผยแพร่ความรู้ขององค์กร, เชียงใหม่: กลุ่มละครก๊อปปี้ไฟ.

สุภางศ์ จันทวานิช. 2531.

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาศรมศิลป์, สถาบันอุดมศึกษา. 2547

การพัฒนาศักยภาพเยาวชนด้วยกระบวนการศิลปะการแสดงร่วมสมัยบูรณาการ ร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่น, วิจัย. สืบค้นจาก <http://www.ocac.go.th/index.php?pae=research&op=showDetail&rs=6&PHPSESSID=e30ca5af23e4575b18186538a5e9df1b>, เข้าถึงเมื่อ 1 พ.ย. 53.

ภาษาอังกฤษ

Kaye Seymour-Rolls & Ian Hughes, 1995.

Participatory Action Research : Getting the Job Done. สืบค้นจาก

<http://www.scu.edu.au/schools/gcm/ar/arr/arrow/rseymour.html.mht>. เข้าถึงเมื่อ 21 เม.ย. 53.

Thaiacting, ____

ละครเยาวชน โครงการดี ๆ ในแผนยุทธศาสตร์ละครสำหรับเยาวชน. สืบค้นจาก

<http://www.thaiacting.com/modules.php?name=article&file=article&asid=54>
เข้าถึงเมื่อ 1 พ.ย. 53.

ภาคผนวก ก.

รายงานการประชุมเรื่องการหาประเด็นทำละคร

รายงานสรุปการประชุมเรื่อง “การหาประเด็นทำละคร”

วันที่ 21 มิถุนายน 2553 ณ ห้อง GK202 อาคารกิตติคุณ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. ผศ.จิรภัทร	กิตติวรากุล	ประธานการประชุม (ผู้วิจัย)
2. นายจักราวุธ	ไชยวงศ์	เยาวชนกลุ่มเรียนรู้
3. นางสาวชลธิชา	เล่าตระกูล	”
4. นางสาวสุภาพร	เตจ๊ะ	”
5. นางสาวนิลพันธุ์	ลีเลิศวิวัฒน์	”
6. นางสาวรวงศ์กร	ทิสลา	”
7. นางสาวศุภชัยกร	วงศ์กัญญา	”
8. นายโกมลคุณท์	หอมปวน	”
9. นางสาวสกุลดล	เบญจพัชรกุล	”
10. นายศุภกร	เชียรวิชัย	”
11. นางสาวภารวี	ยิ่งสุขกมล	”
12. นายรัชชธน	เตือนสกุล	”
13. นายชัชวาลย์	มั่งมี	”
14. นายเอกพล	ขันแก้ว	”
15. นางสาวพิชญาภรณ์	ติใหม่	”
16. นายปณณพัฒน์	จันทร์ศรีทอง	”
17. นางสาวลัดดา	โหนดนุ้ม	”
18. นางสาวสุริรัตน์	รู้ทำนอง	”
19. นางสาวนภากร	จิรัตน์	”
20. นายพลากร	ปัญญามงคล	”
21. นางสาวธิดาวดี	จันทร์ทิพัฒน์	”
22. นางสาวศิริจรรยา	มรกตวิจิตรการ	”
23. นายพงศกร	ลุ่มโพธิ์ทอง	”
24. นายคณิน	เจียมวิจิตรกุล	”

25. นางสาวศิวาพร	รามอินทรา	”
26. นายรัชชัย	ทองนพเก้า	”
27. นางสาวยิ่งรัก	แก้วกุล	”
28. นายคนัย	นัยนา	”
29. นายชยุตม์	ติมะมา	”
30. นายพัฒนร์พี	พีรพัฒธนาพงษ์	”
31. นายวรพล	นิสัยکان	”
32. นายทวิศักดิ์	แก้วบัวดี	”
33. นางสาวช่อผกา	กุลธรเรียร	”
34. นางสาวอารีย์	กันธะรีย์	”
35. นางสาวธิดารัตน์	ตันปลูก	”
36. นางสาวจิราภรณ์	แก้วบัวดี	”

สรุปผลการประชุม

1. เยาวชนกลุ่มเรียนรู้ได้สืบค้นข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาและสภาพการสื่อสารประเด็นเยาวชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมาแล้ว และแต่ละคนได้นำเสนอประเด็นที่น่าจะนำมาทำละครหรือระบุเหตุผล ในขั้นแรกนี้สรุปได้ 24 ประเด็นดังนี้
 - 1.1 การติคเกม และการติคอินเตอร์เน็ต เนื่องจากที่ผ่านมายังไม่ค่อยพบเห็นสื่อใดรณรงค์เรื่องนี้ ทั้ง ๆ ที่ปัจจุบันเยาวชนติคเกมกันมาก และส่งผลเสียต่อตัวเยาวชนหลายด้าน ทั้งการเรียน การเงิน ครอบครัว
 - 1.2 การรู้เท่าทันสื่อ เนื่องจากเราเสพสื่อทุกวัน จึงจำเป็นที่จะต้องรู้เท่าทัน โดยเฉพาะเยาวชนที่มักปล่อยให้สื่อมีอิทธิพลกับชีวิตมาก เช่น การอยากมีผิวหรือรักแร้ที่ขาวเนียน หรือข่าวที่เราเห็นเยาวชนก้าวร้าว นุกยิง หรือมีพฤติกรรมรุนแรงโดยให้เหตุผลว่าเลียนแบบสื่อ
 - 1.3 ยาลดความอ้วน เนื่องจากเราเห็นข่าวเกี่ยวกับเยาวชนใช้ยาลดความอ้วนกันมาก เพราะอยู่ในช่วงวัยที่อยากมีแฟนจึงอยากสวย อยากผอม แล้วหลายคนก็ใช้ในทางที่ผิด ทำให้เกิดอันตรายกับชีวิต ถ้าทำละครเรื่องนี้ก็น่าจะสอดคล้องกับชีวิตของเยาวชนและน่าสนใจดี
 - 1.4 ความสามัคคี เนื่องจาก เยาวชนในปัจจุบันนี้ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ค่อยเป็น ยิ่งเวลาทำงานกลุ่มจะเห็นได้ชัดว่า แทบทุกกลุ่มจะทะเลาะกัน มีปัญหามากบ้างน้อยบ้างต่างกันไป

ทั้ง ๆ ที่ ในความเป็นจริง เราต้องทำงานกับผู้อื่นไปอีกตลอดชีวิต และเป็นประเด็นที่สอดคล้องกับสถานการณ์บ้านเมืองที่กำลังมีความขัดแย้งกันอยู่ด้วย

- 1.5 ยาเสพติด : การสื่อสารที่ผ่านมาพูดเรื่องยาเสพติดกันมาก แต่เชื่อว่าเยาวชนไม่ค่อยตาม เพราะทำออกมาแล้วไม่น่าสนใจ โน้มน้าวใจไม่ได้ และปัญหานี้ก็ไม่เคยลดลง ซึ่งสื่อละครเพื่อชุมชนนั้น ตัวสื่อเองก็มีความน่าสนใจอยู่แล้ว หากนำเสนอประเด็นเดิม แต่รูปแบบดี ๆ เนื้อหาดี ๆ (เช่น วิธีป้องกันตัวเองจากยาเสพติด สาเหตุการติดยาเสพติด) น่าจะแก้ไขปัญหานี้ได้บ้าง
- 1.6 แรงงานเด็ก เนื่องจากเคยพบเห็นในสื่อว่า ปัจจุบันมีเด็กจำนวนมากถูกใช้แรงงานอย่างน่าสงสาร ถึงแม้จะมีกฎหมายอะไรออกมาช่วยเหลือมากมาย การใช้แรงงานเด็กก็ยังไม่หมดไป แล้วเราก็เป็นเยาวชน น่าจะมีส่วนช่วยแก้ปัญหานี้ได้บ้าง
- 1.7 เพศ โดยเฉพาะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กันในช่วงเทศกาลต่าง ๆ กำลังเป็นที่นิยมกันมากในกลุ่มเยาวชนปัจจุบัน แล้วก็เห็นว่าหลายองค์กรได้ทำณรงค์แล้ว แต่ยังออกแนวห้าม และพอห้ามไม่ได้ ก็เริ่มณรงค์ให้ใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งมันเป็นปลายเหตุ เราน่าจะทำละครเนื้อหาแนวสอนให้หักห้ามใจ ทั้งหญิงและชายมากกว่า
- 1.8 การขายตัว เนื่องจาก เยาวชนสาว ๆ หลายคนเริ่มเห็นคุณค่าของวัตถุมากกว่าคุณค่าทางร่างกายของตนเอง อยากหาเงินแบบง่าย ๆ จึงเลือกวิธีการขายตัว ละครน่าจะนำเสนอให้เกิดการควบคุม ห้ามปราม และสอนให้เห็นคุณค่าของตัวเอง
- 1.9 โรคเอดส์ ดูเป็นเรื่องไกลตัว แต่จริง ๆ แล้วตอนนี้ในกลุ่มเยาวชนโดยเฉพาะกลุ่มที่เปี่ยงเบนทางเพศ ก็พบโรคนี้กันเยอะ ดูด้วยตาภายนอกไม่อาจทราบได้ และคนที่เป็นอย่างนั้นก็ถูกสังคมกีดกันให้แยกตัวออกไป น่าจะมีการณรงค์ให้ยอมรับการอยู่ร่วมกันด้วย
- 1.10 ครอบครัว เนื่องจากครอบครัวเป็นพื้นฐานสำคัญของชีวิต เยาวชนหลายคนมีปัญหาภายในครอบครัวที่เล่าให้ใครฟังไม่ได้ เกิดความเก็บกด และไประบายออกในทางที่ผิด
- 1.11 ช่วยเหลือคนยากจน ทางสื่อมีการนำเสนอประเด็นนี้เยอะ และเห็นว่าเยาวชนยังไม่ค่อยได้มีส่วนช่วยเหลืออะไรมากนัก น่าจะทำละครให้เยาวชนหันมาเห็นความสำคัญของเรื่องนี้

- 1.12 การยอมรับคนเบี่ยงเบนทางเพศ ที่ผ่านมาสื่อหลายชิ้นทำให้คนที่เบี่ยงเบนทางเพศถูกมองเป็นตัวตลก ตัวประหลาด ทำให้เกิดอคติกัน อยากให้ละครทำประเด็นนี้เพื่อให้คนกลุ่มนี้สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคมได้
- 1.13 รู้เท่าทันแฟชั่น เนื่องจากแฟชั่นมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งเยาวชนหรือวัยรุ่นส่วนใหญ่ ยังอยากสวยอยากหล่อ จึงทำตามแฟชั่นโดยไม่ทันได้หยุดคิดถึงข้อเสีย ทั้งสิ้นเปลืองเงิน (เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ กระเป๋า รองเท้ายี่ห้อดัง) และบางแฟชั่นอาจจะโป๊ (เช่น กางเกงขาสั้น) หรือรัดรูปเกินไป หรืออาจทำให้เสียสุขภาพได้ (เช่น เสื้อรัดตัว)
- 1.14 ความหลงในกระแสเกาหลี โดยเฉพาะเรื่องการทำศัลยกรรมให้สวยหล่อแบบดาราเกาหลี อยากทำละครให้เยาวชนได้คิดถึงความสวยงามแบบที่ตัวเองมี ตัวเองเป็นในแบบธรรมชาติ โดยไม่ต้องศัลยกรรม หรือแต่งมากจนเกินไป
- 1.15 ความรักพ่อและแม่ เนื่องจากเยาวชนมักจะสนใจเฉพาะเรื่องความรักกับเพื่อนต่างเพศจนอาจจะลืมความรักของพ่อกับแม่ไป
- 1.16 โลกออนไลน์ เยาวชนหลายคนเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัว และไม่สนใจเรื่องนี้ อยากทำละครที่สะท้อนให้เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใกล้ตัว และสำคัญมาก
- 1.17 ความก้าวร้าว เนื่องจาก หลายครั้งที่เราไม่รู้ตัวว่าได้แสดงความก้าวร้าวออกมา หากทำละครให้เยาวชนได้ตระหนักถึงการกระทำของตนเอง จะได้ควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ดีขึ้น และรู้จักอ่อนโยนต่อผู้อื่น
- 1.18 การคบเพื่อน เนื่องจาก เพื่อนเป็นสาเหตุของหลาย ๆ ปัญหา หลาย ๆ สื่อมักออกมาสอนว่าให้เลือกคบเพื่อนที่ดี แต่ในความเป็นจริงนั้น เมื่อคบกันแล้ว ไม่สามารถเลิกคบกันได้ง่าย ๆ บางครั้งเพื่อนลากไปทำอะไร แม้ไม่ยอมไป ก็ต้องยอม ๆ ไป ดังนั้นละครน่าจะสอนวิธีการเลือกคบเพื่อนอย่างมีชั้นเชิง แบบไม่ให้เสียมิตรภาพไป หรืออาจจะสอนวิธีการปฏิเสธอย่างถูกวิธีที่ไม่เสียเพื่อน และก็ไม่ต้องยอมตามเพื่อนด้วย
- 1.19 สุขภาพ เนื่องจากปัจจุบันสภาพแวดล้อมหลายอย่างทำให้สุขภาพแย่ลง และเยาวชนก็ไม่ค่อยใส่ใจตัวเอง เห็นว่าตัวเองยังอายุน้อย คิดว่าตัวเองแข็งแรงดี แต่กว่าจะรู้ก็อาจสายไป

- 1.20 สุรา เนื่องจาก ปัญหาที่ตามมาจากการดื่มสุรานั้นมีมาก ทั้งเรื่องเพศสัมพันธ์ การทะเลาะกัน ในครอบครัว เมมาแล้วขับ ความก้าวร้าว ฯลฯ ถ้าลดปัญหาการดื่มสุราได้ ปัญหาอื่นก็จะลดลงด้วย
- 1.21 เกี่ยวกับกลางคืน เช่นเดียวกับปัญหาการดื่มสุรา คือ การเที่ยวกลางคืนนั้นทำให้เกิดปัญหาอื่นตามมาอีกหลายอย่าง ยิ่งเป็นเยาวชนแล้ว การเที่ยวกลางคืนไม่มีประโยชน์อันใดเลย
- 1.22 การคิดนอกกรอบ เพราะอยากทำอะไรจะส่งเสริมให้เยาวชนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น
- 1.23 พนันบอล เพราะ การพนันส่งผลเสียต่อเยาวชนทุกด้าน มีข่าวเยาวชนฆ่าบุพการีเพราะไม่ได้เงินไปเล่นพนัน เสียการเรียน เสียอนาคตทั้งหมด
- 1.24 การไม่กล้าเข้าสังคม เพราะเยาวชนหลายคนไม่รู้วิธีเข้าสังคม จึงเลือกอยู่คนเดียว โดดเดี่ยว และอาจนำสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้องได้
2. ประธานในที่ประชุมให้ผู้ร่วมประชุมลงคะแนนเสียงเลือกว่าอยากทำอะไรในประเด็นใด โดยในครั้งแรกนี้ให้มีสิทธิลงคะแนนคนละไม่เกิน 3 เสียง และนำประเด็นที่ได้คะแนน 3 ลำดับแรก มาพิจารณากันอีกครั้ง ซึ่งประเด็นที่ได้คะแนนมาก 3 ลำดับแรก มีดังนี้
- 2.1 ประเด็นที่ได้ 5 คะแนนเท่ากัน ได้แก่ การดื่มสุรา พนันบอล และเพศ
- 2.2 ประเด็นที่ได้ 4 คะแนนเท่ากัน ได้แก่ การรู้เท่าทันสื่อ ขาดความอบอุ่น การขายตัว การคบเพื่อน ความรักต่อพ่อแม่ และการเที่ยวกลางคืน
- 2.3 ประเด็นที่ได้ 3 คะแนนเท่ากัน ได้แก่ ยาเสพติด และโลกร้อน
3. ประธานในที่ประชุมให้พักการประชุม 15 นาที เพื่อให้ผู้ร่วมประชุมได้ปรึกษาและถกเถียงกันถึงประเด็นในการทำละคร แล้วมาลงคะแนนเสียงอีกครั้ง เฉพาะ 11 ประเด็นในข้อ 2
4. ผลการลงคะแนนเสียงครั้งที่ 2 โดยให้มีสิทธิลงคะแนนคนละ 1 เสียงเท่านั้น ดังนี้
- 4.1 ประเด็นที่ได้คะแนนเสียงสูงสุด คือ การคบเพื่อน ได้ 16 คะแนน
- 4.2 ประเด็นที่ได้คะแนนเสียงอันดับสองเท่ากัน คือ เพศ และการเที่ยวกลางคืน ได้ 8 คะแนน
- 4.3 ประเด็นที่ได้คะแนนเสียงอันดับสามคือ โลกร้อน ได้ 3 คะแนน
5. ที่ประชุมร่วมกันสรุปว่า จะทำอะไรในประเด็นเรื่อง “การคบเพื่อน” เนื่องจาก เพื่อนคือเรื่องใกล้ตัวของเยาวชน และเป็นสาเหตุของหลายๆ ปัญหาตามมา

ภาคผนวก ข.

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

แบบสังเกตการณ์

แบบสังเกตการณ์นี้ ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเยาวชนกลุ่มเรียนรู้ว่าการมีส่วนร่วมในกระบวนการสื่อสารด้วยละครชุมชนนั้น ได้เสริมสร้างให้เยาวชนกลุ่มนี้มีความรู้ ความเข้าใจ หรือได้พัฒนาทักษะด้านใดเพิ่มขึ้นบ้าง โดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นปัญหาเยาวชนในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และการพัฒนาตนเอง

ความเข้าใจในประเด็นปัญหาเยาวชน			การพัฒนาตนเอง	
ปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	ด้านศิลปะการแสดง	ด้านอื่น ๆ

แบบวิเคราะห์กระบวนการสื่อสาร

แบบวิเคราะห์นี้ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์กระบวนการสื่อสารของละครชุมชนที่เยาวชนกลุ่มเรียนรู้ร่วมกันผลิตขึ้น ซึ่งกระบวนการสื่อสารนั้นมีองค์ประกอบ 4 ส่วนด้วยกัน ได้แก่

ผู้ส่งสาร → เนื้อหาสาร → ช่องทางสาร → ผู้รับสาร

ผู้ส่งสาร	→	เนื้อหาสาร	→	ช่องทางการสื่อสาร	→	ผู้รับสาร

แบบสอบถามผู้ชมละครเพื่อชุมชนประเด็น “การคบเพื่อน”
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ อื่น ๆ
- 2. อายุ.....ปี
- 3. ท่านเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาอยู่หรือไม่
 - ☐ ไม่ได้เป็นนักเรียน/นักศึกษา
 - ☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ในระดับใด
 - ☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา
 - ☐ อุดมศึกษา ☐ อื่น ๆ ได้แก่.....

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจหลังรับชมละคร

1. ละครเรื่อง “อย่าพลาด”

- 1.1 ท่านได้รับชมละครเรื่อง “อย่าพลาด” หรือไม่
 - ☐ ไม่ได้รับชม (ข้ามไปตอบข้อ 2 เลย)
 - ☐ ได้รับชม (กรุณาตอบข้อ 1.2 ต่อไป)
- 1.2 ละครเรื่อง “อย่าพลาด” ทำให้ท่านได้เรียนรู้ประเด็นต่อไปนี้เพิ่มขึ้นหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด
กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน โดยหมายเลข 1 หมายถึง ท่านไม่ได้เรียนรู้ประเด็นนั้นเลย และหมายเลข 2, 3, 4 หมายถึง ท่านได้เรียนรู้ประเด็นนั้นนิดหน่อย พอสมควร และมาก ตามลำดับ ส่วนหมายเลข 5 หมายถึง ท่านได้เรียนรู้ประเด็นนั้นเพิ่มขึ้นมากที่สุด

ลำดับ	ประเด็น	1	2	3	4	5
1	วิธีการป้องกันตัวเองเมื่อถูกคุกคามทางเพศด้วย สายตา					
2	วิธีการป้องกันตัวเองเมื่อถูกคุกคามทางเพศด้วยวาจา					
3	วิธีการป้องกันตัวเองเมื่อถูกคุกคามทางเพศทาง ร่างกาย					

2. ละครเรื่อง “กล้าไหม แค่คำว่า ‘ไม่’ คำเดียว”

2.1 ท่านได้รับชมละครเรื่อง “กล้าไหม แค่คำว่า ‘ไม่’ คำเดียว” หรือไม่

- ☐ ไม่ได้รับชม (ข้ามไปตอบข้อ 3 เลย)
- ☐ ได้รับชม (กรุณาตอบข้อ 2.2 ต่อไป)

2.2 ละครเรื่อง “กล้าไหม แค่คำว่า ‘ไม่’ คำเดียว” ทำให้ท่านได้เรียนรู้ประเด็นต่อไปนี้เพิ่มขึ้นหรือไม่ และ
 อย่างน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน โดยหมายเลข 1 หมายถึง
 ท่านไม่ได้เรียนรู้ประเด็นนั้นเลย และหมายเลข 2, 3, 4 หมายถึง ท่านได้เรียนรู้ประเด็นนั้นนิดหน่อย
 พอสมควร และมาก ตามลำดับ ส่วนหมายเลข 5 หมายถึง ท่านได้เรียนรู้ประเด็นนั้นเพิ่มขึ้นมากที่สุด

ลำดับ	ประเด็น	1	2	3	4	5
1	วิธีการปฏิเสธเพื่อนเมื่อเพื่อนชักชวนไปในทาง อบายมุข					
2	ทุกคนควรมีความกล้าที่จะปฏิเสธสิ่งเลวร้าย					

3. ละครเรื่อง “บัวชมพู”

3.1 ท่านได้รับชมละครเรื่อง “บัวชมพู” หรือไม่

- ☐ ไม่ได้รับชม (ข้ามไปตอบข้อ 4 เลย)
- ☐ ได้รับชม (กรุณาตอบข้อ 3.2 ต่อไป)

3.2 ละครเรื่อง “บัวชมพู” ทำให้ท่านได้เรียนรู้ประเด็นต่อไปนี้เพิ่มขึ้นหรือไม่ และอย่างน้อยเพียงใด กรุณาทำ
 เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน โดยหมายเลข 1 หมายถึง ท่านไม่ได้เรียนรู้ประเด็น
 นั้นเลย และหมายเลข 2, 3, 4 หมายถึง ท่านได้เรียนรู้ประเด็นนั้นนิดหน่อย พอสมควร และมาก
 ตามลำดับ ส่วนหมายเลข 5 หมายถึง ท่านได้เรียนรู้ประเด็นนั้นเพิ่มขึ้นมากที่สุด

3.3

ลำดับ	ประเด็น	1	2	3	4	5
1	คบคนพาลพาลพาไปหาผิด คบบัณฑิตบัณฑิตพาไป หาผล					
2	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					

ภาคผนวก ค.

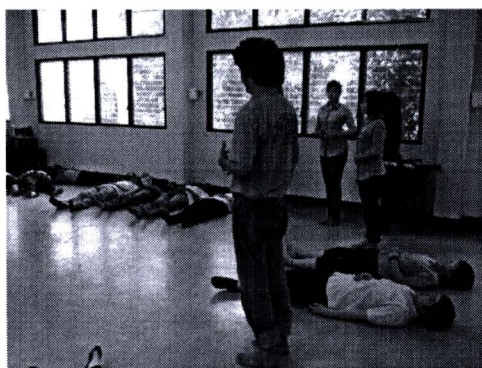
ภาพกิจกรรมในการดำเนินงานวิจัย

การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านศิลปะการแสดง กับนักวิชาชีพด้านละครชุมชน

คุณอัมรินทร์ เปล่งรศมี
ผู้อำนวยรายการกลุ่มละครชุมชนกับไฟ

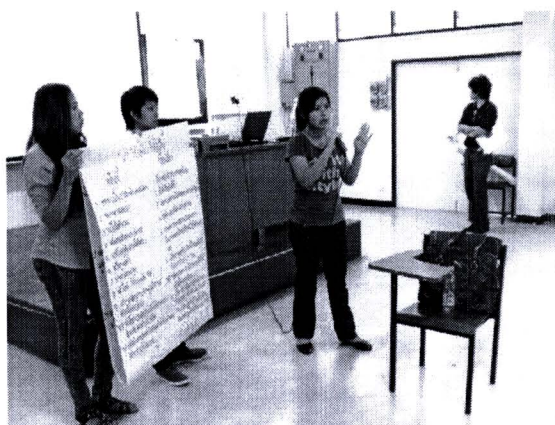
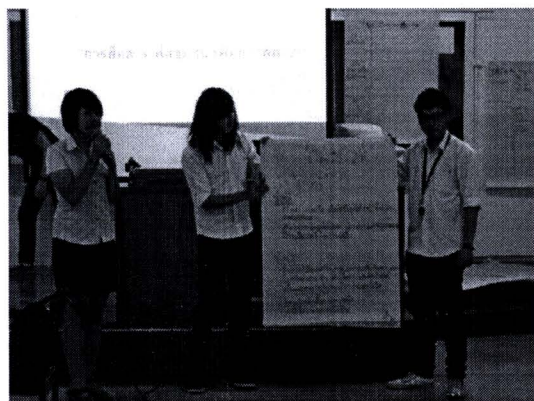

เยาวชนกลุ่มเรียนรู้ปรึกษาหารือประเด็นนำเสนอในการทำละคร

เยาวชนกลุ่มเรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำละคร

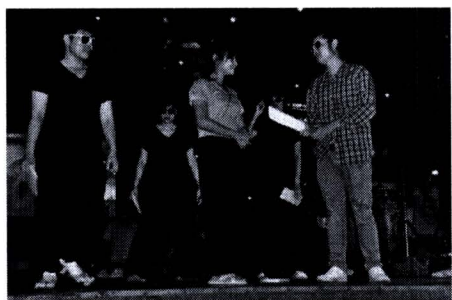
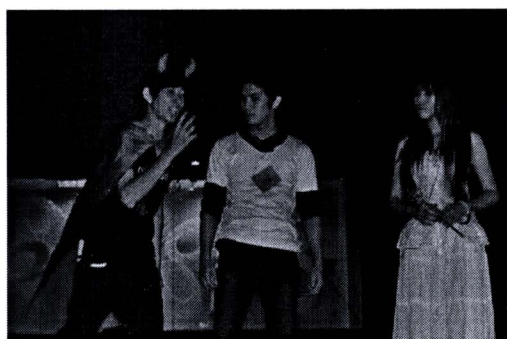

การแสดงละครเพื่อชุมชน

ณ ถนนคนเดินโครงการกรีนทู (หลังห้างสรรพสินค้าคาร์ฟูร์ เชียงใหม่)

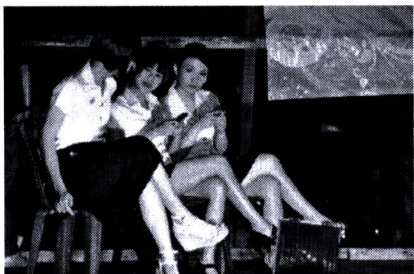

การแสดงละครเพื่อชุมชน
ณ กาดส้มมือ (หน้าห้างสรรพสินค้ากาดสวนแก้ว เชียงใหม่)

การแสดงละครเพื่อชุมชน
ณ ถนนคนเดินเชียงใหม่ (หน้าอนุสาวรีย์สามกษัตริย์)

ภาคผนวก ง.

วิธีทศน์ละครเพื่อชุมชนที่ผลิตขึ้นในงานวิจัยนี้

ภาคผนวก จ.

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

และรายงานการประเมินการนำเสนอผลงานวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมการประชุมเสนอผลงานวิจัย

เรื่อง “กระบวนการสื่อสารประเด็นปัญหาเยาวชนผ่านสื่อละครชุมชน โดยใช้กระบวนการวิจัย

เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาประเด็น “การคบเพื่อน” ของเยาวชน

ระดับอุดมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิรภัทร กิตติวรากุล อาจารย์ประจำสังกัดคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

ในวันศุกร์ที่ 16 ธันวาคม 2554 เวลา 09.00 – 11.00 น.

ณ ห้องสัมมนาคณะนิเทศศาสตร์ อาคารประกาศก มหาวิทยาลัยพายัพ

ที่	ชื่อ-สกุล	หน่วยงานที่สังกัด
1.	นายสุชิน สาระจันทร์	ผู้อำนวยการสำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 1
2.	นางวันวิณ บังกรง	โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย
3.	ดร.พจนา เอื่องไพบูลย์	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ
4.	ผศ.ดร.กมลณัฐ พลวัน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
5.	นางสุทธิพร งามเมืองสกุล	โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย
6.	นายศานิต อ่อนเปี่ยม	สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 5
7.	นางทิพากร ชิวสกุลวง	สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 5
8.	นายชวลิต สุขตระกูล	รองอัยการ สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว จังหวัดเชียงใหม่
9.	นายเกษม แก้วจินดา	ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัด เชียงใหม่
10.	นางมยุรี ยกตรี	พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เชียงใหม่
11.	คุณครูจันทิมา วิจิตรพร	โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย เชียงใหม่
12.	คุณครูวชิราภรณ์ ขันธสีมา	โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย เชียงใหม่

ที่	ชื่อ-สกุล	หน่วยงานที่สังกัด
13.	คุณक्रमนริธา ยิ้มย่อง	โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย เชียงใหม่
14.	ดร.รักษ์ พรหมपालิต	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิทยบริการ สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ
15.	อาจารย์ศรีธรรม โรจนสุพจน์	คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
16.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิดาภา ภัคดี	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
17.	อาจารย์นิคม ชัยขุนพล	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
18.	อาจารย์ญาณิศา จันทร์เส็ง	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
19.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุริดา พัฒนศรี วิเชียร	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
20.	อาจารย์นที แก้วคำอ้าย	สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ
21.	นางรุ่งทิพา ทิมอิม	สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ
22.	นางสาวกอบกาญจน์ พจน์ชนะชัย	สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ

สรุปผลการประเมินการนำเสนอผลงานวิจัย

เรื่อง “กระบวนการสื่อสารประเด็นปัญหาเยาวชนผ่านสื่อละครชุมชน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาประเด็น “การคบเพื่อน” ของเยาวชนระดับอุดมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิรภัทร กิตติวรากุล อาจารย์ประจำสังกัดคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
วันศุกร์ที่ 16 ธันวาคม 2554 เวลา 09.00–11.00 น.

ณ ห้องสัมมนาคณะนิเทศศาสตร์ อาคารประกาศก มหาวิทยาลัยพายัพ

สำนักวิจัย ร่วมกับ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ กำหนดให้มีการนำเสนอผลงานวิจัย พร้อมการแสดงผลละครชุมชนของนักศึกษา เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนได้รับทราบ รับฟังคำแนะนำผลงานวิจัย และสามารถนำไปพัฒนางานวิจัยให้สมบูรณ์มากขึ้น สำนักวิจัย ร่วมกับ คณะนิเทศศาสตร์ จึงร่วมการจัดการนำเสนอดังกล่าว โดยเชิญเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน จำนวน 31หน่วยงาน ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

การจัดการประชุม ประมาณการเข้าร่วมการประชุม จำนวน 50 ราย จึงจัดทำเอกสารประกอบการนำเสนอข้อมูลและแบบประเมินการนำเสนอผลงานวิจัย จำนวน 50 ชุด กำหนดแจกผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทุกคน และสุ่มแจกผู้สนใจเข้าร่วมจากบุคลากรมหาวิทยาลัยพายัพ (คณาจารย์และนักศึกษา)

การเข้าร่วมประชุมได้รับเกียรติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน จำนวน 10 หน่วยงาน จากผู้เข้าร่วมประชุม 13 ราย คิดเป็นร้อยละของหน่วยงานที่เข้าร่วมประชุมจากการเชิญหน่วยงานทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 32 และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เข้าร่วมประชุมได้ตอบแบบประเมินผลการนำเสนอผลงานวิจัย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ร้อยละ 100

คณาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพ เข้าร่วมการประชุมจำนวน 64 ราย โดยได้รับแบบประเมินการนำเสนอผลงานวิจัย จำนวน 37 ราย ซึ่งตอบแบบประเมินผลการนำเสนอ จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละของคณาจารย์และนักศึกษาที่ตอบจากผู้รับแบบประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 78

ความคิดเห็นต่อการเสนอผลงานวิจัยในครั้งนี้ กำหนดระดับความคิดเห็น ดีมาก(4) ดี(3) พอใช้(2) ควรปรับปรุง (1) และไม่ตอบ (0) โดยกำหนดการแปลผลดังนี้

1 – 1.75	แปลผล	ควรปรับปรุง
1.76 – 2.50	แปลผล	พอใช้
2.51 – 3.25	แปลผล	ดี
3.26 – 4.00	แปลผล	ดีมาก

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	Std	แปลผล
1) ความรู้ของนักวิจัยต่อประเด็นที่ศึกษา	3.02	1.405	ดี
2) ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้นำเสนอ	3.60	0.627	ดีมาก
3) ความรู้ความเข้าใจจากละครประกอบการนำเสนอ	3.45	0.550	ดีมาก
4) ความชัดเจนในการตอบข้อซักถามของนักวิจัย	3.60	0.497	ดีมาก
5) ความเหมาะสมของเวลาที่ให้อภิปราย-ซักถาม	3.05	1.147	ดี
6) ประโยชน์จากคำแนะนำต่อผลงานวิจัย	3.31	0.780	ดีมาก
7) ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าฟังในครั้งนี้	3.33	0.786	ดีมาก
8) ประเมินการเสนอผลงานวิจัยโดยภาพรวมครั้งนี้	3.60	0.767	ดีมาก

ความเห็นทางวิชาการที่มีต่อบทสรุปการผลิตและบทคัดย่อ สมบูรณ์ระดับดี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 ระดับดีมาก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ45.2

สรุปผลการวิจัย เผยแพร่ต่อสาธารณะชนได้ จำนวน 41คน คิดเป็นร้อยละ 97.6 และขอปรับปรุงให้ประเด็น ในรูปแบบการนำเสนอ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4

สรุปความเห็นที่มีผลงานวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากผลงานวิจัย

- เป็นประโยชน์ต่อการเข้าใจนักศึกษา-วัยรุ่น เพื่อแก้ไขปัญหาเยาวชนในสังคมได้อย่างตรงประเด็นยิ่งขึ้น
- ได้ทราบกระบวนการและแนวความคิดการทำละครชุมชน
- การนำไปใช้ให้แพร่หลาย
- ได้รับทราบถึงช่องทางการสื่อสารในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนมากขึ้น
- ได้ประโยชน์ในทุกระดับคือ ระดับบุคคล ระดับครอบครัว ระดับชุมชน และ ระดับสังคม
- ได้รู้ความรูที่ค่อนข้างจะชัดเจนและเป็นประโยชน์อย่างมาก
- ได้รู้ 18 ปัญหาที่อยู่ในใจของเยาวชนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม
- ได้เห็นกระบวนการวิจัยที่ทำให้รู้สบาย ๆ แต่เป็นการสื่อให้เห็นได้ชัดเจน

- ได้ทราบปัญหาของเยาวชนในปัจจุบัน ว่าสาเหตุของปัญหาส่วนใหญ่มาจากการคบเพื่อน มีการนำเสนองานวิจัยที่ชัดเจนและเป็นระบบ โดยมีสื่อเป็นละครเยาวชนที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายคือ เยาวชนได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้เยาวชนสามารถทราบสภาพปัญหาของสังคมในปัจจุบันได้ง่าย เข้าใจ และเลือกปฏิบัติตนได้
- ได้แนวคิดในการปรับปรุงยุทธศาสตร์การจัดการสื่อสารกับเยาวชนโดยใช้สื่อละคร เช่น การใช้ละครกับกลุ่มเป้าหมาย (เยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง) ให้มาเป็นผู้ส่งสารแทน ให้ได้เรียนรู้โดยการใช้กระบวนการสื่อละคร
- ประโยชน์ที่ได้รับจากผลการวิจัยมีมากในการนำไปประยุกต์ใช้กับสถาบันการศึกษาและชุมชน การแก้ไขปัญหาเยาวชน
- ได้ข้อมูลและมุมมองใหม่ ๆ ที่จะสามารถนำไปใช้กับเยาวชนได้จริง
- สะท้อนปัญหาของสังคมได้เป็นอย่างดี สามารถนำไปเผยแพร่ให้เยาวชนได้รับทราบในโรงเรียน ให้นักกลางในโรงเรียนได้รับทราบ รวมทั้งผู้ปกครองและครู เครือข่ายผู้ปกครอง ได้ร่วมคิดร่วมทำร่วมแก้ปัญหา
- นำไปประยุกต์ใช้ในการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียน เช่น การจับทละครหรือบทบาทสมมติ ได้
- การพัฒนารูปแบบการสื่อสาร ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ชัดเจน และมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 1) เปิดมุมมอง การนำละครเร่ มาใช้ในการณรงค์/ประชาสัมพันธ์ 2) การนำเยาวชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเยาวชน จะเข้าถึงปัญหาของเยาวชนได้ดี
- ทำให้ทราบถึงปัญหาในการคบเพื่อนและปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาของวัยรุ่นที่มีถึง 18 ปัญหา
- ทำให้ทราบถึงปัญหาของสังคมในแง่มุมหนึ่งเกี่ยวกับ “การคบเพื่อน” ของวัยรุ่นที่ส่งผลต่อตัวเองได้หลากหลาย ซึ่งทำให้ทราบถึงปัญหาทั้ง 18 อย่างว่าปัญหาเหล่านี้ล้วนมีเหตุมาจาก “การคบเพื่อน” ทั้งนั้น
- มองเห็นถึงปัญหาระดับพื้นฐานว่า “การคบเพื่อน” มีผลกระทบต่อเยาวชน และได้เรียนรู้ความแตกต่างระหว่างละครชุมชนและละครเวที
- ได้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นของเยาวชนและได้รับรู้ถึงประโยชน์ของสื่อชุมชนที่สามารถสะท้อนบอกเล่าเรื่องราวของปัญหาของเยาวชนว่าเป็นอย่างไร
- นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันในเรื่องการคบเพื่อน
- ได้รับความรู้มากมายจากละครที่แสดง

- ทำให้ทราบถึงการคบเพื่อนที่ดีที่จะพาเราไปสู่ความสำเร็จ
- ได้รู้จักวิธีการคบหาเพื่อน การปฏิเสธเพื่อนแบบนุ่มนวลน้ำใจ
- ได้แนวคิดวิธีการทำวิจัย เพื่อนำไปใช้ในวิชาสัมมนา
- ได้รับความรู้ใหม่ ๆ การแนะนำแนวทางถึงปัญหาเยาวชน
- ได้ทราบถึงการคบเพื่อนในหลายแง่มุมมองทั้งที่ดีและไม่ดี
- ได้ทราบถึงแนวคิดการคบเพื่อนในการใช้คำปฏิเสธเพื่อน
- ได้ทราบถึงปัญหาของการคบเพื่อน
- ทราบถึงการคบเพื่อนในปัจจุบัน
- ทราบถึงทัศนคติของการสื่อสารของผู้ส่งสาร โดยส่งสารผ่าน ช่องทางให้ไปถึงผู้รับสาร
- ได้รู้ข้อมูลและมุมมองใหม่ ๆ ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงและการใช้ละครชุมชนเป็นสื่อ
รณรงค์ที่ทำให้เห็นผลได้ชัดเจนกว่าการสอนโดยตรงหรือการขู่ให้กลัว
- ทำให้รู้ถึงปัญหาในอีกด้านหนึ่งของปัญหาในสังคม ให้รู้ว่าในสังคมว่าเพื่อนก็เป็นต้นเหตุทำให้เกิดเรื่อง การชิงดีชิงเด่น การเลียนแบบ ฯลฯ และสามารถนำไปเผยแพร่สะท้อนให้แก่เยาวชน
ผู้ปกครอง โดยผ่านทางละครชุมชน
- สื่อสารกับวัยรุ่นอย่างเข้าใจ
- เพื่อให้ทราบถึงปัญหาของเยาวชน และการพัฒนาเยาวชนในปัจจุบันเพื่อนำไปแก้ไขเยาวชนให้
เข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้น
- มองเห็นถึงประเด็นปัญหาของเยาวชนในอีกด้านหนึ่ง สาเหตุของปัญหา จุดเริ่มต้นของปัญหา
ของเยาวชน การขู่ให้กลัว การบอกตรง ๆ ถ้าให้รู้แต่ไม่ปฏิบัติตาม สามารถนำไปประยุกต์ไม่
เฉพาะมหาวิทยาลัย แต่อาจนำไปเผยแพร่ให้กับนักเรียนในระดับมัธยมด้วย
- ได้รับข้อมูลดี ๆ สำหรับเป็นแนวคิดวิธีคิดต่าง ๆ ต่อการดำเนินชีวิตและวัยรุ่นในเชิงบวก
- ได้รู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจริงกับวัยรุ่นสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
- ได้ทราบถึงปัญหาของสังคมในแง่มุมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น รู้จักวิธีแก้ปัญหา การถ่ายทอดผ่านทาง
ละคร อย่างไรให้ผู้รับสารที่เป็นเยาวชนนั้นสนใจและเข้าใจได้ง่าย
- ลำดับปัญหาของเยาวชน
- การสื่อสารผ่านสื่อละครชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาเยาวชน
- ได้รับรู้ถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ไม่คิดว่าจะเป็นปัญหา

- ทำให้ตระหนักถึงปัญหาการคบเพื่อนและประเด็นการสื่อสารของกลุ่มเยาวชนของกระบวนการสื่อสารต่าง ๆ
- สามารถนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณะ
- งานวิจัยนี้สามารถนำงานวิจัยชิ้นนี้ไปพัฒนาสังคมโดยเฉพาะในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ถือว่าเป็นเขตเมืองใหญ่ของประเทศไทยและมีเยาวชนอยู่มาก ซึ่งเป็นบุคลากรของประเทศ
- ได้เรียนรู้ว่าการแก้ปัญหาในหลาย ๆ เรื่องใช้ทฤษฎีการรู้ให้กลัวเสียมากกว่า ซึ่งทำให้ไม่ได้รับประสิทธิผลมากเท่าที่ควร
- ได้ทราบปัญหาเยาวชนผ่านละครในงานวิจัย

หน่วยงานที่ควรนำผลงานวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์

- ประโยชน์จากงานวิจัยสามารถใช้ประโยชน์ได้ทุกหน่วยงาน
- ได้ทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก-เยาวชน
- ทุกหน่วยงานที่มีส่วนร่วมเกี่ยวกับเยาวชน
- กบว. เพราะยังปิดบังอับายมุขยังเป็นการชั่วๆ ควรให้ความเข้าใจแก่ผู้รับชมและปรับความคิดไปเลย
- กระทรวงการศึกษา
- กระทรวงสาธารณสุข ในการโฆษณาและผลิตสื่อเพื่อรณรงค์อับายมุข การลด ละ เลิก ด้วยบริบทของกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน
- ชุมชน เช่น บ้าน อบต.
- สถาบันการศึกษา
- สถาบันการศึกษา ชุมชน
- สถาบันการศึกษา เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย
- สถาบันการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องของปัญหาเยาวชน
- สถาบันการศึกษาทุกระดับ
- สถาบันครอบครัว
- สถาบันครอบครัว ครูอาจารย์
- โรงเรียน สถานพินิจ เด็กเร่ร่อน
- โรงเรียนต่าง ๆ ทั้งประถมและมัธยม
- โรงเรียนต่าง ๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

- โรงเรียนต่าง ๆ และมหาวิทยาลัย
- โรงเรียนที่มีกลุ่มนักเรียนอย่างเข้าวัยรุ่น เพื่อเป็นประโยชน์ให้กับเยาวชนที่กำลังจะเติบโต (เช่น กลุ่มเด็กมัธยมตอนปลาย)
- โรงเรียนทุกโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (2คน)
- โรงเรียนมัธยมในเชียงใหม่
- โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาทุกแห่งในจังหวัดเชียงใหม่ และพื้นที่ภาคเหนือ ครอบครัวที่มีเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยม เพื่อแนะแนวให้ทราบถึงปัญหาทำให้ผู้ปกครองรู้จักป้องกันและแก้ไขปัญหา
- โรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะปัจจุบันเยาวชนเริ่มมีปัญหาต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ควรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนที่ดีของเยาวชน การเลือกคบเพื่อนต่าง ๆ จะส่งผลให้เยาวชนลดปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในสังคมได้
- นักศึกษา และชุมชน
- มหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชน
- ปปส.
- ปปส. พมจ. สถานศึกษา สโมสรเยาวชน เพื่อ 1) นำเสนอทางเลือก “ละครชุมชน” เป็นกิจกรรมหนึ่งในการแก้ไขปัญหายาเสพติดและปัญหาอื่น ๆ ของเยาวชน 2) สร้างกลุ่มเยาวชนที่มีความสามารถด้าน “ละครเร่” เป็นแกนนำเยาวชนเพื่อนำเสนอประเด็นเรื่องที่ต้องแก้ไขปัญห เช่น ยาเสพติดและปัญหาอื่น ๆ
- วรรณคดีป้องกันการกระทำผิดของวัยรุ่นให้มากซึ่งอาจจะทำให้เด็กที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมลดลง
- สถานพินิจ
- สสส. กระทรวงศึกษาธิการ
- สสส. รัฐบาล
- สามารถใช้งานได้ทั่วไปในผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมศาสตร์และการศึกษา เนื่องจากเป็นเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร ต่อความเข้าใจของผู้รับสาร
- หน่วยงาน รัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน (2)
- หน่วยงาน สสส.
- หน่วยงาน สสส. เพื่อนำไปรณรงค์เยาวชนเพื่อสังคม

- หน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ และชุมชนที่มีกลุ่มเสี่ยง
- หน่วยงานเกี่ยวกับครอบครัว เด็กและเยาวชน
- หน่วยงานเกี่ยวกับเยาวชน
- หน่วยงานของรัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนทุกหน่วยงาน
- หน่วยงานด้านพัฒนานักเรียน นักศึกษา ของสถาบันต่าง ๆ
- หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับศูนย์พักพิงเยาวชนที่ทำผิดไปแล้ว
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและเยาวชน
- หน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาและที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนทั้งภาครัฐและเอกชน ฯลฯ
- หน่วยงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- หน่วยงานหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องหรือทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เช่น หน่วยงานสถานศึกษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับมัธยมศึกษาหรืออุดมศึกษา
- องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน และในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นในเยาวชน

ความเห็นสรุปที่มีต่อการเผยแพร่ผลการวิจัย

- ยังไม่ได้แสดงความคิดเห็นทางวิชาการเท่าใดนักแต่ก็ได้รับข้อเสนอแนะจากหลายฝ่ายพอสมควร
- สามารถเผยแพร่งานวิจัยได้
- ควรส่งบทความให้สถาบันการศึกษาหน่วยงานต่าง ๆ
- น่าจะจัดละครเวทีไปตามมหาวิทยาลัยต่างๆ
- ขยายกลุ่มผู้รับสาร ไปยังระดับมัธยมปลาย
- ควรทำเผยแพร่ให้คนได้เข้าถึงมากขึ้น
- ควรมีการเผยแพร่ไปถึงสถานศึกษาโดยตรงจะได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นอีกมากมาย
- สามารถนำเสนอผลการวิจัยได้อย่างชัดเจนและใช้เวลาได้อย่างเหมาะสม มีประโยชน์ในการนำไปใช้แก้ไขหรือป้องกันปัญหาเยาวชนได้อย่างดี
- โดยภาพรวมดีมากจะเป็นกระบวนการวิจัยที่น่าสนใจ และเหมาะกับคณะและสาขาวิชานิติศาสตร์ ได้เห็นข้อสรุปที่ชัดเจน 1) เรื่องการใช้ทฤษฎีการมีส่วนร่วมจะได้ผลตอบแทนที่ชัดเจน 2) ได้เรียนรู้กระบวนการวิจัยสื่อสารเพื่อการพัฒนา (ที่ชัดเจน) 3) ได้รู้ 18 ปัญหาจากใจเยาวชน
- เป็นผลการวิจัยที่ดี สามารถนำไปปรับใช้ในสังคมได้ดี เป็นช่องทางในการสะท้อนปัญหาของเยาวชนในปัจจุบัน เข้าถึงเยาวชนได้ง่าย และสามารถให้ข้อคิดแก่กลุ่มเยาวชนได้ดี

- มีกระบวนการติดตามผลการเปลี่ยนแปลงในผู้รับสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อชีวิตผลการวิจัยชิ้นนี้
- นำเผยแพร่อย่างยิ่ง 1) รูปแบบลักษณะการสอนเยาวชน 2) บทละครและเนื้อหา เพื่อแก้ปัญหาเยาวชน
- เป็นงานวิจัยที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของเยาวชน การนำไปใช้น่าจะเกิดผลที่มีประสิทธิภาพมากกว่าแนวทางเดิม ๆ ที่ใช้ในการแก้ปัญหาเยาวชน เป็นมิติใหม่ในการนำผลการวิจัยมาใช้ได้จริงเหมาะสมกับวัย ปัญหาที่เกิดขึ้น
- เป็นตัวอย่างที่ดีให้สังคมได้รับทราบ
- ดีมากค่ะ
- เนื้อหาของผลงานวิจัยมีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก ละครที่นำมาเสนอเป็นเรื่องราวที่สะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคม
- เป็นผลงานวิจัยที่ดีและมีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก นำเผยแพร่เพื่อให้ละครเป็นภาพสะท้อนของสังคม เพื่อให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึงปัญหา “การคบเพื่อน”
- ผลวิจัยมีความสำคัญควรเผยแพร่ต่อไปให้กับคนที่มีส่วนในการรับผิดชอบเยาวชน
- ผลการวิจัยในเรื่องการคบเพื่อนนั้นสามารถนำการวิจัยนี้ไปเผยแพร่ให้กับโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้เห็นถึงการเลือกคบเพื่อนที่มีทั้งดีและไม่ดีเพราะสังคมในปัจจุบันมีผู้คนที่หลากหลาย
- เป็นการนำเสนอที่ดีใช้ประโยชน์ได้จริงๆ ในสังคมไทย
- เป็นผลงานวิจัยที่มีความสนใจและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชน ทำให้กลุ่มผู้ใหญ่หรือครูบาอาจารย์ได้แนวทางในการสื่อสารเพื่อสื่อสารเรื่องราวที่วิจัย ที่ตอบสนองและเกิดผลให้กลุ่มเยาวชนซึ่งเยาวชนใช้ได้หมด โดยเฉพาะวัยมัธยม สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา
- เพื่อให้สังคมได้เห็นคุณประโยชน์หรือแนวทางในการเลือกคบเพื่อนได้เป็นตัวอย่างแก่เยาวชนทุกเพศทุกวัยในการได้รับการถ่ายทอดเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีต่อเยาวชน
- งานวิจัยที่นำเสนอเกี่ยวกับการคบเพื่อนแล้วนิสัยจะเปลี่ยนไปในทางดีหรือไม่ดี อยู่ที่การคบเพื่อนนั้นเป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่หลาย ๆ จุดของสังคมอาจจะนึกไม่ถึงและยังไปก่อนหน้านี้ การวิจัยเรื่องประเด็นปัญหาเยาวชนผ่านสื่อละครชุมชน ที่แหวกแนวออกมาจากการรณรงค์แบบการใช้การเตือนโดยตรงหรือการดูให้กลัว ทำให้การใช้สื่อละครชุมชนดูน่าสนใจกว่าและเห็นผลได้ชัดเจนกว่า

- จะเห็นได้ว่ามีปัญหาที่เกิดขึ้นของเยาวชนมากมาย ๆ ทำให้แก้ไขในมุมมองใหม่ ๆ เพื่อนำประโยชน์ไปใช้ในการพัฒนาปัญหาเยาวชน
- ทำให้เห็นปัญหาในการสื่อสารในสื่อกระแสหลักที่ไม่สามารถทำให้เนื้อหาสัมฤทธิ์ผลต่อเยาวชนได้
- ทำให้เห็นปัญหาต่าง ๆ ของเยาวชน และแนวทางในการแก้ไขได้
- สามารถเป็นผลต่อยอดทางการวิจัย และให้ผู้สนใจนำไปศึกษาต่อหรือนำประเด็นที่แนะนำไว้ไปศึกษาวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปศึกษาวิจัยต่อ
- เป็นข้อมูลที่ติดต่อการสานต่อองค์ความรู้
- เป็นการเผยแพร่การวิจัยที่ดี มีแนวคิดข้อเตือนสติและประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงละครเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ตรงเป้าหมาย
- น่าจะเผยแพร่ให้เด็กมัธยม
- สามารถนำไปแก้ไขได้จริงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปัจจุบัน
- สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย โดยการพัฒนาให้มีความหลากหลาย เช่นผู้ปกครอง เยาวชน วัยรุ่น ครู อาจารย์ เป็นต้น
- งานวิจัยมีผลสรุปที่ออกมาในหลายทิศทางและเปิดกว้างการแก้ไขปัญหาที่แท้จริงอาจจะมีอยู่หลากหลายประเด็น ประเด็นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้คือ การคบเพื่อน ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเล็งเห็นปัญหาดังกล่าวซึ่งมีมาอย่างยาวนาน (ตามความรู้ส่งของผู้ให้ความเห็น) และส่งผลกระทบต่อสังคมเรา การริเริ่มในการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ จึงเป็นหนทางที่ดีในการแก้ปัญหานั้นเอง
- เป็นงานวิจัยที่มีประโยชน์อย่างมาก เพราะปัญหาเยาวชนมักเกิดจากการคบเพื่อนของตัวเยาวชนเอง ทำให้ทราบถึงประเด็นต่าง ๆ หลาย ๆ ประเด็นที่เป็นปัญหาต่อตัวเยาวชนเอง
- เผยแพร่ผ่านละครทำให้เข้าใจได้รวดเร็ว

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ขอบเขตที่ให้โอกาสเข้าร่วมรับฟังสิ่งที่ดี ๆ ละ
- ขอให้เผยแพร่ผลงานให้กว้างขวางสู่ชุมชนมาก ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมได้อย่างจริงจัง
- การเผยแพร่ควรลงไปถึงนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ควรขอเวลาสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้โอกาสในการเผยแพร่กระแสสื่อสารกับนักเรียนโดยตรงในการแสดง (ด้วยเป็นกลุ่มเสี่ยง)

อาจจะเป็นแบบอย่างให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาได้แนวทางใช้เป็นแบบอย่างในการนี้จะ
ขยายผลในการแสดงละครชุมชนต่อไป

- อยากให้มีการเผยแพร่งานวิจัยของอาจารย์สู่สังคมให้มากขึ้น เพราะประเด็นปัญหาของอาจารย์จะเป็นสื่อกลางที่ดี ที่สื่อสารสู่ครู และนักเรียนในโรงเรียนและสังคมที่เข้าใจได้ง่าย
- ประยุกต์เพิ่มเติมเทคนิคต่าง ๆ เช่น มีดนตรีประกอบ
- พัฒนาเนื้อหา เรื่องราว เพิ่มมากขึ้นให้หลายๆ เรื่องตามสมัย
- กรณีศึกษาในงานวิจัยนี้เน้นในระดับอุดมศึกษา น่าจะขยายผลในกลุ่มเยาวชนช่วงอายุ 16-18 ปี ด้วย วัยก็ไม่ต่างกันมากนักและในช่วงอายุนี้ (16-18 ปี) ได้รับอิทธิพลจากสภาพปัญหาสังคมไม่ต่างกับในระดับอุดมศึกษา
- ศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดจาก Social Network และผลที่เกิดขึ้น และแนวทางจัดการกับปัญหา? คิดว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจและเป็นปัจจุบัน
- หากมีการคิดละครเรื่องอื่นเพิ่ม น่าจะมีการเน้นให้เห็นว่า ปัญหาการคบเพื่อนก่อให้เกิดปัญหาใน 1) มิติของการตกเป็น “เหยื่อ หรือ ผู้เสียหาย” ปัญหาสังคมหรืออาชญากรรม และ 2) มิติของการตกเป็น “ผู้ต้องหา” ปัญหาสังคม หรืออาชญากรรม ก็จะนำไปได้มุมมองผลของการคบเพื่อนทั้ง 2 ด้าน
- ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องของการใช้สื่อผิดประเภท การใช้ Internet ในขณะนี้ ผู้ปกครองบางท่านยังตามเด็ก ลูกหลานไม่ทัน ผลของการใช้ Internet ผิดประเภท ผิดวัย การคบเพื่อน การเที่ยวกลางคืน การเสพวัตถุนิยม ยาเสพติด
- การศึกษาต่อในกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ เช่น ระดับอายุที่ต่ำกว่า เช่น ประถม มัธยมต้น มัธยมปลาย อาชีวศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในบริบทอื่น ๆ เช่น ในชนบท
- โลกศึกษาในวัฒนธรรมลักษณะนี้น่าจะเหมาะสมในกลุ่มเด็กและเยาวชนในลักษณะการสื่อสารระหว่างกลุ่มมากกว่าอื่น ๆ
- หากมีงานวิจัยลักษณะนี้ ขอเข้าร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์อีก
- ควรขยายผลและนำไปใช้กับหน่วยงานอื่น ๆ ต่อไป
- มหาวิทยาลัยพายัพ ควรสนับสนุนที่จัดงานวิจัยดี ๆ แบบนี้ต่อไป
- อยากให้มีอุปกรณ์ในการแสดงเพิ่ม เช่น เครื่องดนตรีประกอบจังหวะที่สามารถพกพาไปได้ ยกตัวอย่าง กรับ เครื่องเคาะจังหวะ ฯลฯ ทำให้ละครดูมีสีสันและสนุกสนานมากยิ่งขึ้น
- ควรมีการแสดงละครชุมชนที่นำมาเสนออย่างครบถ้วน

- ควรเผยแพร่ในระดับมัธยม
- การนำเสนอเป็นการนำเสนอเชิงวิชาการมากเกินไปทำให้นักศึกษาหลายคน เวลาเข้าไป
- อยากให้มีการเผยแพร่ให้กับกลุ่มเยาวชนให้กับมัธยม
- นำไปเผยแพร่ออกสู่ประชาชนและเยาวชนที่ยังไม่ถึงอุดมศึกษา
- เผยแพร่ในระดับกว้างกว่านี้ อย่างเช่น ระดับมัธยม ด้วย
- ข้อมูลเหล่านี้น่าจะมีการนำเสนอเผยแพร่สู่วงกว้างที่สามารถส่งผลการรับรู้ถึงผู้ปกครองเด็กและเยาวชนด้วย
- ควรมีการนำเสนอผลงานที่ทำไปสู่เยาวชนที่ต่ำกว่าอุดมศึกษาด้วย
- งานวิจัยนี้ดีมากจะสามารถนำไปปรับใช้ได้จริงกับเหตุการณ์ของสังคมการคบเพื่อน
- การถ่ายทอดละครให้กับเยาวชนในระดับมัธยมศึกษาและกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น เพื่อพัฒนาการปลูกฝังแนวความคิดการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยใช้ละครที่สามารถสื่อสารได้อย่างตรงประเด็น

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ-สกุล : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิรภัทร กิตติวรากุล

การศึกษา

2541 ศิลปศาสตรบัณฑิต (การสื่อสารมวลชน), เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2544 นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทำงาน

2542 Creative, Learning Gallery, Co., Ltd.

2544 Creative and Script Writer, P. Film Production, Co., Ltd.

2545 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่

2550 – ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ผลงานวิจัย

2545-2547 นักวิจัยโครงการ “การสื่อสารเพื่อชุมชน” ทำวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการดำเนินงาน รายการวิทยุชุมชน จังหวัดน่าน” สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

2548 การวิจัยชั้นเรียน “การใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนวิชาการเขียนสารคดี” สนับสนุนโดย มหาวิทยาลัยพายัพ 2/2548.

2550 นักวิจัยโครงการ “การสื่อสารเรื่อง ประชาธิปไตยเป็นเรื่องใกล้ตัว จากเยาวชนถึงเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่” สนับสนุนโดย สถาบันพระปกเกล้า

2553 นักวิจัยโครงการ “กระบวนการสื่อสารประเด็นปัญหาเยาวชนผ่านสื่อละครชุมชน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษาประเด็น ‘การคบเพื่อน’ ของเยาวชนระดับอุดมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ

2553 นักวิจัยโครงการ “ ‘ละครชุมชน’ เพื่อเสริมสร้างให้เยาวชนมีความเข้าใจที่ถูกต้องต่อคนพิการ” ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ (สสพ.)

บทความวิชาการ

- 2547 บทความเชิงวิเคราะห์ “ภาพยนตร์การ์ตูนไทย...การดิ้นรนให้พ้นกระแสการครอบงำ” วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ 2/2547.
- 2548 บทความวิเคราะห์กระบวนการวิจัย “ละอ่อนแก้ว” ตีพิมพ์ในหนังสือหัวแก้วหัวแหวน รวมบทความกระบวนการวิจัยเกี่ยวกับเยาวชนและสื่อพื้นบ้าน โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
- 2549 บทความเชิงวิเคราะห์ “จริยธรรมทางการเมือง เรื่องเล่าบนข่าวหนังสือพิมพ์” นำเสนอในงานสัมมนาทางวิชาการประจำปี 2549 ของสมาคมปรัชญาและศาสนาแห่งประเทศไทย เรื่อง “จริยศาสตร์ ว่าด้วยเศรษฐศาสตร์และการเมือง”
- 2551 บทความเชิงวิเคราะห์ “ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีสื่อทางเลือกในเมืองไทย” วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ 1/2552
- 2552 บทความเชิงวิจัย “คนพิการ : วาระค้อยโอกาสในข่าวหนังสือพิมพ์” นำเสนอในงานสัมมนาทางวิชาการระดับชาติด้านคนพิการ จัดโดยคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (23 ก.ย.52)
- 2554 บทความวิจัยแบบบรรยาย (Oral Presentation) เรื่อง “กระบวนการสื่อสารประเด็นปัญหาเยาวชนผ่านสื่อละครชุมชน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษาประเด็น ‘การคบเพื่อน’ ของเยาวชนระดับอุดมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ในการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ ประจำปี 2554 จัดโดยมหาวิทยาลัยพายัพ ร่วมกับ เครือข่ายบริหารการวิจัยภาคเหนือตอนบน (สกอ.) เมื่อ 16 ก.พ.54

วิทยากร และกรรมการ

- 2553 วิทยากรงานเสวนา “สื่อสร้างสรรค์สู่สังคมสิทธิคนพิการ” จัดโดยสำนักส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ณ โรงแรมปรีnceพาเลซ มหานาค กรุงเทพฯ (26 ม.ค.53)

- 2553 วิทยากรงานเสวนา “พ่อหนังกันต๊ะ” โครงการประกวดหนังสือเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ จัดโดยกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า เชียงใหม่ แอร์พอร์ต (11 ก.พ.53)
- 2553 กรรมการประเมินผลการวิจัยเรื่อง “การสำรวจองค์ประกอบเพื่อการสร้างสร้งงานโฆษณาในนิตยสารสำหรับผู้ชาย” โดย อ.กรณิการ์ รักธรรม คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ สนับสนุนโดยสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ

ผลงานวิชาการลักษณะอื่น ๆ

- 2547 –2549 ผู้ประสานงานภาคเหนือ (Northern Node) โครงการสื่อพื้นบ้านเพื่อสร้างเสริมสุขภาพชุมชน ภายในโครงการการสื่อสารเพื่อสุขภาพ (สพส.) สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
- 2552 นักวิชาการ (ประจำพื้นที่ภาคเหนือ) โครงการเสริมสร้างสมรรถนะผู้หญิงในการส่งเสริมธรรมาภิบาลที่มีความละเอียดอ่อนต่อมิติหญิงชายทางวิยชุมชน โดยสถาบันพัฒนาสื่อภาคประชาชน และสมาคมส่งเสริมการพัฒนาศรีและเยาวชนลำปาง ได้รับความสนับสนุนจากโครงการ UNIFEM – CEDAW ประเทศไทย โครงการระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาการสื่อสาร หรือ International Programme for The Development of Communication (IPDC) และ UNESCO-Bangkok

งานสอน

- วิชาการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงเบื้องต้น
- วิชาการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงขั้นสูง
- วิชาสัมมนาทางการสื่อสาร
- วิชาการเขียนสารคดี
- วิชาสื่อทางเลือก
- วิชาละครชุมชน (ประเด็นปัญหาเยาวชน และประเด็นคนพิการ)

